

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Ευαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Όμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Σχεδιάσμα Φαινομενολογίας τοῦ Ἀνατολικοῦ καὶ Δυτικοῦ Μοναχισμοῦ*, σσ. 7-24.

Καταγραφή τῆς ἐξελιξέως τοῦ μοναχισμοῦ ἐξ ἀρχῆς μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ὁ συγγραφεὺς ἐρευνᾷ τὰς μορφὰς τοῦ ἀσκητικοῦ ἢ ἀναχωρητικοῦ μοναχισμοῦ καὶ τοῦ κοινοβιακοῦ συστήματος τὸσον εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Δύσιν.

Ἰωάννου Σάβ. Ρωμανίδου, Ὁρθόδοξος Ἐκθεσις περὶ τῆς πορείας τοῦ Διαλόγου Ὁρθοδόξων - Λουθηρανῶν, σσ. 25-28.

Ἐκθεσις περὶ τῆς πορείας τοῦ διεξαγομένου μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ Λουθηρανῶν Θεολογικοῦ Διαλόγου, ἥτις ἀνεγνώσθη εἰς τὴν Ἑβδόμην ἐν ὀλομελείᾳ συνάντησιν τῆς Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν λόγῳ Διαλόγου, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν ἐν Σόντερμπουργκ τῆς Δανίας ἀπὸ 4-11 Ἰουλίου 1993. Ὁ σ. ὑπογραμμίζει τὴν ἀνάγκην κοινῆς ἀποδοχῆς τῶν σωτηριολογικῶν προϋποθέσεων τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ ὄχι τῆς ἀπλῆς συναριθμίσσεως αὐτῶν διὰ νὰ ἐπιτευχθῆ κοινὴ ἀντίληψις περὶ αὐτῶν. Πρέπει δηλ. νὰ ἀπορριφθοῦν τὰ Αὐγουστίνεια κατηγορήματα περὶ κτιστῶν θεοφανειῶν ἐν τῇ Π.Δ. καὶ νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ ἐκ Παρθένου Μαρίας καὶ Πνεύματος Ἁγίου ἐνανθρωπήσας ἄκτιστος Ἄγγελος Κυρίου, ὁ Μεγάλῃς Βουλῆς Ἄγγελος, ὁ Γιαχβὲ τῆς Π.Δ.

Μέγα Λ. Φαράντου, Όμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Ἐπιστήμη καὶ Θρησκεία*, σσ. 29-79, 494-517 καὶ 679-722 (*Συνεχίζεται*).

Ὁ συγγραφεὺς συνεχίζει τὴν ἱστορικοκριτικὴν θεώρησιν τῶν μεταξὺ ἐπιστήμης καὶ θρησκείας θεμελιωδῶν σχέσεων, ἐξετάζων αὐτὰς κατὰ τὸν Μεσαίωνα καὶ τὴν Ἀναγέννησιν, ὅποτε ἐμφανίζεται ἡ λεγομένη Νέα Ἐπιστήμη.

Ἥλια Βουλγαράκη, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν,

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ ἡ κοινωνικὴ ἠθικὴ, σσ. 80-90.

Ὁ συγγραφεὺς ἐρευνᾷ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου ἐπὶ τῶν ζητημάτων κοινωνικῆς ἠθικῆς, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν σημεῖα τριβῆς δι' ἐκάστην ἐποχὴν. Ἰδιαιτέρως ἐξετάζονται αἱ ἀπόψεις τοῦ ἁγίου ἐπὶ τοῦ πλοῦτου, τῆς πτωχείας, τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, τοῦ μοναχισμοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας.

Ἄδαμαντίου Αὐγουστίδη, Πρεσβ., Ψυχιάτρου - Θεολόγου, *Ἐκκλησιαστικὴ Διακονία καὶ προληπτικὴ Ψυχιατρικὴ*, σσ. 91-100.

Τὰς προϋποθέσεις τῆς συνεισφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν προληπτικὴν ψυχιατρικὴν ἐξετάζει ὁ συγγραφεὺς προτείνων συγκεκριμένους τρόπους δράσεως εἰς ἓνα χώρον ὅπου ἐπικρατοῦν πολλαὶ προκαταλήψεις. Διὰ τὴν ὑπέρβασίν των ἀπαιτεῖται στενὴ καὶ καλοπροαίρετος συνεργασία, μεταξὺ ψυχιάτρων καὶ ἐξειδικευμένων ἐκκλησιαστικῶν στελεχῶν, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐκπαιδευθοῦν καταλλήλως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ψυχικῆς ὑγείας, ὡς ἐπίσης καὶ ἔμπρακτος συνεργασία μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν φορέων τῆς ψυχικῆς ὑγείας.

Εὐγενίας Παναγιώτου, *Ἡ ταραχὴ κατὰ τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνόν*, σσ. 101-132, 293-329, 538-561 καὶ 843-862 (*Συνεχίζεται*).

Συνέχεια ἀπὸ τὸν προηγούμενον τόμον τῆς μελέτης, ἥτις σκοπὸν ἔχει νὰ φωτίσῃ τὴν πνευματικὴν πορείαν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου πρὸς τὴν ἀσκητικὴν ζωὴν. Ἐρευνᾶται τὸ λεξιλόγιον τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖ ὁ ἱ. πατὴρ διὰ νὰ ἀποδώσῃ τὴν κατάνυξιν καὶ τὴν αὐτοεξέτασιν εἰς τὸ ἔργον του.

Ἀθανασίου Ν. Παπαθανασίου, *Χριστιανικαὶ Θεραπευτολαὶ εἰς τὴν Προϊσλαμικὴν Νότιον Ἀραβίαν*, σσ. 133-140.

Εἰσήγησις ἐνώπιον τῆς Διεθνoῦς Διασκέψεως διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἱεραποστολήν, ἥτις συνήλθεν ἐν Μόσχᾳ ἀπὸ 1-6 Νοεμβρίου 1993, ἡ ὁποία ἐξετάζει τὰς Χριστιανικὰς Ἱεραποστολὰς ἐν τῇ Προσλαμικῇ Ἀραβίᾳ.

Ἐμμανουὴλ Καραγεωργούδη, *Ἡ συμβολὴ τοῦ Κ. Γεωργούλη στὴν ὀρθὴ ἐκτίμησις τῆς πατερικῆς σκέψεως*, σσ. 141-151.

Τὴν συμμετοχὴν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφικῆς Κ. Γεωργούλη εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῶν πατερικῶν σπουδῶν εἰς τὴν χώραν μας,

ἐρευνᾶ ὁ συγγραφεὺς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συγγραμμάτων τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ. Τονίζεται ἡ ἀξία τῆς χριστιανικῆς φιλοσοφίας καὶ ἡ προσφορὰ τῶν Πατέρων εἰς τὴν διαμόρφωσιν αὐτῆς.

Γερασίμου Παγουλάτου, *Ἡ καταστροφή καὶ ἡ μετατροπὴ Ἀρχαίων Ναῶν εἰς Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν Πέμπτον καὶ Ἑκτον αἰῶνα*, σσ. 152-170.

Μελέτη ἡ ὁποία ἐξετάζει τὰ αἷτια τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς μετατροπῆς εἰδωλολατρικῶν ναῶν εἰς χριστιανικοὺς ναοὺς κατὰ τὸν πέμπτον καὶ ἕκτον αἰῶνα. Οἱ ναοὶ α) τῆς Ἰσιδος ἐν Αἰγύπτῳ, β) τῆς Ἀφροδίτης ἐν Καρία καὶ γ) τοῦ Ἡφαίστου ἐν Ἀθήναις, ἐξετάζονται ὡς χαρακτηριστικαὶ περιπτώσεις.

Γ. Ν. Φίλια, *Ἡ «ἀπαλλαγὴ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος»: Πτυχὲς τῆς σχέσεως τῶν μυστηρίων Εὐχελαίου καὶ Μετανοίας*, σσ. 171-184.

Ἐρευνᾶται ὁ κατὰ τὴν τέλει τοῦ Μυστηρίου τοῦ Εὐχελαίου σύνδεσμος τῆς σωματικῆς μετὰ τῆς ψυχικῆς ἰάσεως, ὅπως οὗτος παρουσιάζεται εἰς τὰς λειτουργικὰς πηγὰς, καὶ καταδεικνύεται ἡ σαφῆς διάκρισις τῶν Μυστηρίων Εὐχελαίου καὶ Μετανοίας.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Ψυχολογικοὶ Τύποι Προσωπικότητος καὶ Ὁρθόδοξον Μορφωτικὸν Ἔργον*, σσ. 209-230.

Ἐξέτασις ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τῶν κυριωτέρων Ψυχολογικῶν Τυπολογιῶν, αἵτινες κατατάσσουν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὠρισμένους τύπους προσωπικότητος, καὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὸ ὀρθόδοξον χριστιανικὸν μορφωτικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον βοηθεῖ τὴν ἀρμονικὴν συνανάπτυξιν τῶν νοητικῶν, συναισθηματικῶν καὶ βουλευτικῶν δυνάμεων τοῦ ἐν Χριστῷ μορφουμένου ἀνθρώπου.

Παναγιώτου Ν. Σιμωνῆ, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, *Τὸ πρόβλημα τῆς ἐνότητος Βιβλικῆς καὶ Δογματικῆς Θεολογίας ἐξ ἐπόψεως Ὁρθοδόξου*, σσ. 231-261.

Τὰς σχέσεις βιβλικῆς καὶ δογματικῆς θεολογίας διατυπώνει ὁ συγγραφεὺς ἀφορμώμενος ἐξ ἄρθρου τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Γ. Μαρτζέλου. Τονίζεται τὸ ἐνιαῖον τῆς καθόλου θεολογικῆς ἐπιστήμης, ὡς ἐπιστήμης τῆς Ἐκκλησίας, εἴτε ἐν τῷ ἐρμηνευτικῷ κλάδῳ ἐργαζομένης, εἴτε ἐν τῷ συστηματικῷ.

Γ. Θ. Πρίντζιπα, *Ὁ ἐκχριστιανισμὸς τοῦ ἀμιρᾶ σὺν ἔπος τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτη στὰ πλαίσια τῶν χριστιανοῖσλαμικῶν σχέσεων τῶν ὑστεροβυζαντινῶν καὶ μεταβυζαντινῶν χρόνων*, σσ. 262-292.

Μία προσπάθεια ιστορικῆς ἀξιολογήσεως τοῦ ἔπους τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτη εἰς τὰ πλαίσια τῆς συναντήσεως Χριστιανισμοῦ καὶ Ἰσλάμ. Ἐρευνᾶται εἰδικώτερον ἢ συμβολὴ εἰς τὴν ἐμφύχωσιν τῶν ὑποδούλων τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ἔπους, εἰς ὃ περιγράφεται ἡ ἐκχριστιάνισις τοῦ μουσουλμάνου ἀμιρᾶ καὶ τοῦ λαοῦ του.

Ἄντωνίου Εὐτ. Μπιτσάκη, *Ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς κατὰ τὸν Πλάτωνα*, σσ. 330-354, 562-588 καὶ 863-903 (*Συνεχίζεται*).

Διεξοδικὴ ἐκθεσις τῆς περὶ ψυχῆς διδασκαλίᾳ τοῦ Πλάτωνος καὶ εἰδικώτερον τῆς ἀθανασίας αὐτῆς, ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν. Ἐξετάζεται ἡ προϋπαρξίς τῆς ψυχῆς κατὰ τὸν Πλάτωνα, ἡ μετεμψύχωσις αὐτῆς καὶ ἡ ἀθανασία τῆς καὶ αἱ ἰδέαι αὗται τίθενται ὑπὸ τὸν βάσανον τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ἀχιλλέως Γ. Χαλδαιάκη, *Δύο χειρόγραφα τοῦ Θεοδοκαρίου τοῦ Ὁσίου Νεκταρίου Μητροπολίτου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ*, σσ. 355-394.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ὑμνογραφικοῦ ἔργου τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου καὶ ἰδιαίτερος ἐπὶ δύο χειρογράφων τοῦ Θεοδοκαρίου τοῦ Ἁγίου, τὰ ὅποια φυλάσσονται εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἁγίας Τριάδος (Ἁγίου Νεκταρίου) Αἰγίνης. Ἀναφέρεται ἐπίσης εἰς τὸν γραφέα τῶν χειρογράφων ὡς καὶ εἰς τὴν πηγὴν ἐμπνεύσεως τοῦ Ἁγίου.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, *Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἡ ἐννοία τῆς δικαιοσύνης στὴν Ἁγία Γραφή*, σσ. 417-436.

Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη τῶν ἀνθρώπων ἐρευνῶνται ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Τονίζεται ἡ ταύτισις τῆς ἐννοίας τῆς δικαιοσύνης μὲ τὴν πίστιν καὶ ἡ σχέσις δικαιοσύνης καὶ ἠθικῆς, δικαιοσύνης καὶ βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Τέλος γίνεται ἐκτενὴς ἀναφορὰ εἰς τὰς περὶ Δικαίου ἀπόψεις τοῦ Ἀπ. Παύλου.

Παύλου Μενεβίσογλου, Μητροπολίτου Σουηδίας καὶ πάσης Σκανδιναβίας, *Ἡ «Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μύρου» εἰς τὰς ἐκδόσεις τοῦ Μ. Εὐχολογίου*, σσ. 437-461.

Κριτικαὶ παρατηρήσεις εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Μύρου,

ὡς αὕτη ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς γνωστὰς ἐκδόσεις τοῦ Μ. Εὐχολογίου ἀπὸ τοῦ 1545 ἕως τοῦ 1927, κατ' ἀντιπαραβολὴν μὲ τὴν περὶ αὐτὴν χειρόγραφον παραδόσιν.

Ἄθηνα γόρα Ζακοπούλου, Μητροπολίτου Φωκίδος, *Ὁρθόδοξοι Ὅψεις*, σσ. 462-593.

Σύντομος καὶ προκαταρκτικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων: α) Τί εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία, β) Ἡ Ἱερὰ Παράδοσις ἐν σχέσει μὲ τὴν Ἁγίαν Γραφήν καὶ γ) Ἡ Θεία Εὐχαριστία: «Τὸ Μυστήριον τῶν Μυστηρίων».

Ἰωάννου Σάβ. Ρωμανίδου, *Ἡ ὑπὸ τοῦ Λέοντος Ρώμης ὑποστήριξις τοῦ Θεοδωρήτου Κύρου καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Διοσκόρου Ἀλεξανδρείας ὑποστήριξις τοῦ Εὐτυχοῦς καὶ ἡ ἄρσις τῶν Ἀναθεμάτων*, σσ. 479-493.

Εἰσήγησις ἐνώπιον τῆς ἐν ὀλομελείᾳ Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς Διαλόγου Ὁρθοδόξων καὶ Προχαλκηδονίων (Γενεὴ, 1-6 Νοεμβρίου 1993) ἐν ἣ συγκρίνονται καὶ ἀντιπαραβάλλονται ἡ ὑπὸ τοῦ Ρώμης Λέοντος ὑποστήριξις τοῦ Θεοδωρήτου Κύρου καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείας Διοσκόρου ὑποστήριξις τοῦ Εὐτυχοῦς ἐν ὄψει τῆς δυνατότητος ἄρσεως τῶν ἐναντίον αὐτῶν ἀναθεμάτων.

Δημητρίου Β. Γόνη - Νικολάου Κ. Ἀντωνοπούλου, *Ἐπιγραφὴ στὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγ. Νικολάου Ἀσπροκάμπου Φθιώτιδος (1738)*, σσ. 518-537.

Οἱ συγγραφεῖς δημοσιεύουν μίαν ἐπιγραφὴν εὐρισκομένην εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Ἀσπροκάμπου Φθιώτιδος καὶ ἐρευνοῦν τὰ χρονολογικὰ καὶ λοιπὰ ἱστορικὰ ζητήματα ποῦ ταυτίζονται μὲ αὐτήν.

Alexander Cap (Μετάφρασις Γεωργίου Κουντούρη), *Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ γιὰ τὴν μετάνοια*, σσ. 589-605.

Ἐκθεσις τῆς διδασκαλίας περὶ μετάνοίας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ. Ὁ συγγραφεὺς παραθέτει τὰ σχετικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἔργων τοῦ ἁγίου ἐρμηνεύων αὐτὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Ἡ δικαιοσύνη κατὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες καὶ τὸν ἅγιον Αὐγουστῖνον*, σσ. 625-658.

Συνοπτικὴ ἔκθεσις τῶν περὶ δικαιοσύνης ἀπόψεων τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ τοῦ ἁγίου Αὐγουστίνου. Καθίσταται φανερόν ὅτι οἱ μεγάλοι

αὐτοὶ πατέρες παρέλαβαν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν καὶ τὸν ἑλληνορωμαϊκὸν κόσμον σημαντικὰ εἰδολογικὰ στοιχεῖα, τὰ ἀνεκαίνισαν μὲ νέα χριστιανικὰ στοιχεῖα καὶ τὰ κατέστησαν ὑπηρετικὸν ὄργανον τοῦ διακονικοῦ καὶ ἀνακαινιστικοῦ ἐν Χριστῷ ἔργου των.

Μακαρίου Τυλληρίδη, Ἐπισκόπου Ριζούτας, *Δύο ἐκθέσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας*, σσ. 659-678.

Δημοσίευσις δύο ἀνεκδότων διπλωματικῶν ἐγγράφων ἀποκειμένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας, παρεχόντων πληροφορίας διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη. Παρέχονται χρήσιμοι πληροφορίες διὰ τὰ προβλήματα τοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν ἀποστολὴν του εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν.

Δημητρίου Γόννη, *Ἰωάννης Κωσταμοίρης - Μεσοποταμίτης, μητροπολίτης Νέων Πατρῶν*, σσ. 723-801.

Προσωπογραφία τοῦ μητροπολίτου Νέων Πατρῶν Ἰωάννου Κωσταμοίρη ἢ Μεσοποταμίτη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἰωάννου Ἀποκαύκου καὶ τοῦ Μιχαὴλ Χωνιάτου. Ἡ μελέτη ἐρευνᾷ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀνέκυψαν κατὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ μητροπολιτικοῦ θρόνου μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν φραγκικὸν ζυγόν.

Ἰωάννου Βολανάκη, *Ὁ ναὸς El Nazar στὸ Göreme τῆς Καππαδοκίας*, σσ. 802-842.

Περιγραφή τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τοῦ εἰκονογραφικοῦ προγράμματος τοῦ ναοῦ El Nazar τῆς Καππαδοκίας. Ὁ ναὸς κεῖται πλησίον τῆς κωμοπόλεως Νεβσεχίρ εἰς τὴν περιοχὴν Göreme ὅπου ὑπάρχουν οἱ περίφημοι λαξευτοὶ ναοί. Προτάσσεται σύντομος εἰσαγωγὴ διὰ τὴν περιοχὴν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ναοὺς.

Νεκταρίου Δ. Παπαδοπούλου, *Κριτικὴ μελέτη τοῦ 17ου κεφαλαίου τῶν Πράξεων*, σσ. 904-952.

Τὸ ἰδιαίτερον πρόβλημα τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ἡ παράδοσις τοῦ κειμένου τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων προσεγγίζει ἡ μελέτη μὲ βάσιν τὴν ἐξέτασιν τοῦ 17ου κεφαλαίου. Ἐρευνᾶται ἡ χειρόγραφος παράδοσις, γίνεται κριτικὴ τῶν σημαντικωτέρων παραλλαγῶν, σύγκρισις αὐτῶν καθὼς καὶ μελέτη τῶν πατερικῶν παραθέσεων καὶ τέλος ἐξάγονται συμπεράσματα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν ὁλόκληρον τὸ βιβλίον τῶν Πράξεων.